

Corresponsabilitat

Pot molt bé ser aquesta la paraula clau. Els laics són corresponsables, són **subjectes actius** en la vida de l'Església. Potser en altres èpoques els laics eren considerats subjectes passius; i molts d'ells pensaven que tot era responsabilitat de la Jerarquia: bisbes, mossens... Lluny d'això. L'Església és un dinamisme intern i extern de tots i cada un dels cristians; un dinamisme que empeny a la comunió i a la missió, que és l'evangelització. Ja hem explicat com els laics participen, per la seva condició de batejats, de la funció sacerdotal, profètica i reial de Jesucrist. Per això els laics són, per dret propi, partícips i corresponsables en la vida de l'Església i evidentment en la missió.

Vers la comunió

La "comunió" no és solament "anar a combregar" -també ho és-. Comunió eclesial és aquesta realitat de tots els cristians que participen i col·laboren en totes les tasques eclesials, perquè tots som Església, i tots caminem vers la unitat i la comunió amb el nostre bisbe local, com successor dels apòstols.

La comunió eclesial es fa, sobretot, en la mesura que vivim les exigències de l'Evangeli. L'Església avança vers la comunió mitjançant la vida íntima dels fidels, que té com a base la vida d'oració, escoltar la Paraula de Déu i els ensenyaments dels apòstols, la caritat fraterna i el pa compartit sobretot en l'Eucaristia.

La comunió vers la qual camina la comunitat eclesial ha d'anar sempre acompanyada del testimoniatge i de la predicació i anunci de l'Evangeli. Ja hem parlat de la col·laboració del laic en la missió evangelitzadora de l'Església. Ens cal ara parlar de la seva missió en la "vida" de l'Església. Ben entès, no obstant, que evangelització i vida configuren una unitat indivisible.

El laic en la comunitat parroquial

El laic és corresponsable, com ho són els preveres i religiosos, a l'hora de fer comunitat eclesial. S'ha de sentir -perquè ho és- membre actiu de l'Església; Església que es concreta en la seva comunitat parroquial. Ens caldrà redescobrir el veritable rostre de la parròquia, el misteri de l'Església que en ella és present i opera. La parrò-

quia és la família de Déu, animada per l'Esperit d'unitat. És la llar de tots, fraterna i acollidora. És la comunitat eucarística. Tots hi són responsables i imprescindibles.

El laic en la celebració de la fe

La fe es viu i celebra en comunitat. Té com a centre la Paraula i l'Eucaristia, que s'alimenten mútuament: l'Eucaristia està instituïda pel Senyor en l'Evangelí, i aquest pren vida en la fracció del pa. El cristià viu i exercita la seva fe al voltant de les celebracions litúrgiques, com la primera comunitat cristiana, amb la plena participació i col·laboració de tots. Quantes tasques a l'abast dels laics -homes i dones- en la celebració de l'Eucaristia i dels sacraments: lectura, cant, música, organització, acolliment...! Cadascú segons la seva manera de ser i el seu estil, està cridat a la col·laboració. Sense oblidar que la participació més profunda i eficaç és l'escolta atenta de la Paraula, les respostes decidides, la comunió sacramental. Tot és necessari. Tots hi som necessaris.

El laic en l'acció catequètica i pastoral

Compromès en la seva parròquia o comunitat, el laic participa i col·labora en la catequesi i en tots els aspectes de la pastoral. Catequesi i pastoral que comença dins la pròpia família -l'església domèstica-on els pares trameten i ajuden a viure la fe i els valors de l'Evangelí. Catequesi i pastoral en relació a la formació d'altres nens i joves en la preparació als sacraments...

El laic, membre actiu en la parròquia i en la diòcesi

En comunió amb els preveres i el Bisbe local, els laics i laiques participen i col·laboren en els diferents àmbits: pastoral familiar, atenció als malalts, consells parroquials, grups de joves, esplai... És especialment important l'acció dels laics en la caritat organitzada de l'Església -Càritas, Mans Unides, Missions...

I això, no perquè manquin preveres, sinó perquè forma part de la identitat del laic, membre actiu, corresponsable en el Poble de Déu, en el Cos Místic de Crist, que és l'Església. És cert que la manca de preveres en algunes esglésies particulars ha ajudat a desvetllar en els laics la consciència de la seva pròpia tasca. No oblidem les paraules de Sant Pau: *"I a tu et demano que els ajudis, ja que van lluitar al costat meu per la causa de l'Evangelí, juntament amb altres col·laboradors. Els noms de tots ells estan inscrits en el llibre de la vida"* (Flp 4,3)

"Tots eren constants a escoltar els ensenyaments dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partírel pa i a assistir a les pregàries. Lloaven Déu i eren ben vistos per tot el poble" (Fets, 2,42ss)